Tots i totes esperen l'estiu amb els braços oberts?

written by Sara Carbonell | 16 de June de 2024

Assegurem que la llum arribe a tota la infància

L'estiu és un moment en el qual les escoles tanquen i alguns xics i xiques l'esperen amb els braços oberts perquè els esperen moments bonics en família, viatges o el retrobament amb amistats del poble. Però no tota la infància ni tota l'adolescència espera l'estiu d'esta manera, perquè per a alguns l'estiu significa separar-se de les amistats i el professorat que els protegixen i cuiden, de les activitats cognitives i lúdiques que necessiten per a un desenvolupament òptim o, pitjor encara, significa estar amb persones (familiars) que els maltracten o que exercixen abús durant molt més temps.

Quan vivim el confinament pel COVID19, algunes **investigacions** van arreplegar accions basades en l'evidència per a continuar mantenint "les portes obertes" amb la finalitat de protegir la infància des de les escoles. Estes accions se sustenten en el foment de

relacions de suport i en un entorn segur que s'identifica clau per a previndre el maltractament infantil. En l'època de vacacions escolars, les comunitats educatives podem prendre de referència estes accions per a assegurar que la infància en situació de risc no es quede aïllada i tinga eixos vincles que els protegisquen.

Electra de Sòfocles viu una situació amb la qual part del nostre alumnat podria identificar-se. Li toca viure sota el mateix sostre que les persones que la maltracten i, en concret, amb l'assassí del seu pare. Encara que sap que està sola i que no pot desobeir les ordes, mai sotmet el seu cor i troba una única esperança que la sosté: que el seu germà torne. Quan el seu germà va tornar, va exclamar: *«Oh llum benaurada!»*

La soledat és un gran aliat dels qui oprimixen i volen abusar; per això hem de posar els mecanismes necessaris perquè ningú senta la soledat que va sentir Electra durant anys. Des dels centres educatius podem posar-nos en marxa, **establir un pla de xarxa de suport** en estos mesos en què no hi ha classes. Hem de saber que assegurar relacions de suport, en les quals hi haja persones que es preocupen pels menors, que els mostren amabilitat, pot ser **el millor dels "remeis" per a compensar els efectes negatius en la salut derivats de l'estrés tòxic** que es viu davant experiències adverses.

Fa dos dies li preguntava a un alumne si tenia ganes que arribaren les vacacions i la seua resposta va ser: «*no molt, perquè no voré als meus amics*». El sol resplendix en l'estiu, però els raigs no sempre arriben a totes les persones. Si obrim eixes "portes entre els arbres", deixant que la llum passe, si continuem fomentant en estos mesos accions preventives i que promoguen la **resiliència**, podrem aconseguir que l'esperança arribe a cada xiquet i a cada

xiqueta. Fem que estos 80 dies no siguen dies de soledat sinó dies en què es fiquen al llit pensant que l'endemà voran, encara que siga una estona, una llum.

[Imatge: Freepik]